

3063

מדינת ישראל
הכנסת

ש.פ.

פרוטוקול מס. 133 ג'

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים, שהתקיימה ביום ג',
י"ט באב תשי"ח - 5.8.58, בשעה 09.00.

היוזמה - חברי הוועדה:

- מ. ארם - היו"ר
- ב. ארדיטי
- ב. צ. הרצל
- פ. זוארץ
- ה. יהודה
- א. כהן
- י. כץ
- ש. כפרי
- י. גיצני
- ד. נצר
- ז. צברי

מזמנים:

מר ברסלע - מנהל משרד הסעד

פרופ' קליין - מומחה ויועץ במדיניות הסעד

גב' קוזלובסקי - מזכירתו של פרופ' קליין.

בסדר-היום: הדיון על הסקר שערך במדיניות הסעד פרופ' קליין.

- - -

אני פותח את הישיבה.

היו"ר מ. ארם:

רצוני לחדש את הסדר שלנו - שמיעת שאילחות

מצד חברי הוועדה.

בזמנו, קבלנו החלטות על בעיית הילדים
המפגרים. רצינו לדעת: מי אחראי לביצוע

ש. כפרי:

ההחלטות? מי ידאג שכל ההחלטות שנתקבלו יבוצעו?

אני רוצה להוסיף לשאול: מי יכין את חובת הרישום, את ענין פתיחת מוסדות יום? בהצעתנו היה להקים ועדה בין-משרדית, אך היא לא נתקבלה.

רצוני לציין כי המסקנות הללו הונחו על שולחן הכנסת. (היו"ר מ. ארם: המסקנות קבלו תוקף ועל משרד הסעד לבצען.)

שאלתה נוספת: לדעתי, יש להתכונן לקראת התקציב, לדון על הסעיפים וכו'. רציתי לשמוע על תוספת תקציב הפיתוח להרחבת מוסדות הילדים.

(ב) בקשר עם הילדים בשיכון "יצוב" בקדימה. הגיע אלינו מכתב מאדם מוסמך שעובד בזה. לגבי גן ממלכתי-דתי היתה משום מה הפליה לרעה. הגן קיבל תמיכה עבור 33 ילדים המבקרים בגן זה בו בזמן שגן ממלכתי אחר, אשר הורי הילדים מתפרנסים מעבודה-דחק ונדקקים ביותר, אינם נהנים מהתמיכה.

שלוש חברות כנסת קבלו אותו מכתב, ובזה אני מצטרפת לשאלתה של חברת הכנסת כפרי.

ר. צברי:

ביחס לשאלה זו, אני מודיע כי אני אברר ענין זה. ועתה אענה לשתי השאלות הראשונות.

מר ברסלע:

ביחס לתקציב רצוני לומר, כי הוא נמצא עתה

בשלב ביצוע.

קיימנו כמה ישיבות עם מלב"ן והסוכנות, והמהנדסים יצאו למקומות והדבר מתקדם. אנו חושבים שהדבר נמצא בשלבי ביצוע. אנחנו מטפלים בחכניה מסויימת עם מלב"ן והסוכנות, שהמוסדות יוקמו על השבונם.

אנו נכין את הצעתנו לתכנית של חמש שנים, ואיננו יודעים מה יאושר לנו בתקציב הפיתוח. (ש. כפרי: אנחנו מקבלים את הצעת התקציב לאחר הכל.) לו היינו רשאים, היינו מעבירים את הצעתנו לתכני הוועדה. אולם, בסעיף פיתוח אין כל התנגדות ואין שום אווירה פרוצדורלית. בהזדמנות זו רצוני לומר לכם כי אנו מעוניינים שחברי הוועדה יראו את הכפר השוודי וגם את המוסדות הפרטיים.

ב. ארזיטי:

במשך השבוע האחרון קיימתי שיחות עם אדם אחד, והוא מסר לי כי באמריקה קיים ארגון עשיר שמטפל בבעיות של ילדים מפגרים. אני רוצה לדעת, האם אפשר להקים בשבילנו גם כן ארגון כזה, ותינתן לנו עזרה מצד הארגון שקיים באמריקה? (מר ברסלע: השאלה היא כספית.) האם אפשר להקים אגודה כזו בחו"ל, נגיה - באמריקה? (היו"ר מ. ארם: זוהי שאלה רישורית, ואין משרד הסעד יכול לעשות זאת.)

כשאנחנו מאשרים איזו שהיא אגודה, אנחנו מקבלים תקנות ומאשרים אותן ואוסרים בפירוש לערוך

מר ברסלע:

מגביות בחו"ל.

רצוני לשאול: (א) מה בענין ראש-העין?

ר. צברי:

(ב) בענין הילדים המפגרים רצוני לומר, כי הוצעה כאן הצעה להוציא בול למטרה זו. מדוע הענין הזה אינו מתפתח?

ג) ביחס לבעיית הקיצבה, האם אפשר לדעת באילו עיריות הגדילו את הקיצבה לנתמכים? בחיפה טוענים שהגדילו את הממוצע לכדי 13 ל"י לנפש.

ש. צמחי: כמה אפשרי, אצלם כלולים במוסד לביטוח לאומי, מקיפות הקצבות שניתנות?

ר. צמחי: בענין הזקנים בירושלים יוצאי קהילת חימן, אשר הם מעל גיל הביטוח הלאומי, הייתה רוצה לדעת מה נעשה עבורם.

ה. דואר: שמענו כפי טרופ' קליין, כי יבחרו ארבעה מקומות בארץ, ושם הוא מציע להגדיל את התמיכה כדי שהנזקק יוכל לחיות ממנה. בין יתר המעברות נבחרה מעברת בית-ליד, מקום שיש בו שקע גדול של מקרי סעד. אולם שמעתי כי הסוכנות התנגדה לכלול במסגרת זו את בית-ליד.

בבית-ליד אני גר זה למעלה משמונה שנים. ובמשך 8 שנים אני שומע שמקום זה נתון לחיסול, אך בינתיים אנשי המקום ממשיכים לחיות בו. רצייתי לשאול, אם משרד הסעד מסכים לחיסול זה.

פעם או פעמיים הצעתי שחברי הוועדה יבקרו בבית-ליד, ולצדדי יצא לתועל סיור זה. אני בטוח, שאם היה מחקיים סיור כזה, יוצאי שטח הנהרית היו תומכים בי.

מ. דואר: ביהם לרוב הניין, הנני משיב כי הוחלף ראש המועצה, משום שהוא סירב לעבוד בשיתוף; הוחלפה גם המנהלת של המועצה, ונבחרו מנהלים שוב לשבת בישיבות יחד אתם. העבודה מתנהלת, ולא יוצאים שטח הנהרית היו תומכים בי.

בענין הדואר: שר הדואר הקודם התנגד לזה. היתה חליטה כמתקיימת בימינו והנהלת הדואר לא הסכימה להצעה זו. בינתיים, קרו שינויים, שר הדואר יצא וכו'.

יש מועצות שהגדילו את התמיכות שלהן. מסופקני, אם היתה זו חיפה דוקא. אני מביע את הספק שלי כי העיריות הגדולות נוטות לפיתוח שירותים, ושיעורי התמיכה דרך העיריות הן לפעמים קטנות יותר מהשירותים. מכל מקום, אני מוכן לברר זאת.

בקשר לקיצבה: בחודש אוגוסט יקבל, באמצעות המיכון של משרד הביטוח, חלק גדול של זקנים. אני מקווה שעד חודש הבא ייכנסו למעגל זה כל הזקנים. בחודש זה יקבלו 5000 זקנים, ובחודש הבא - 7000 זקנים. מה שנראה לנו, ומה שהוכח החשש שלנו, כי במידה שנגדיל את השיעורים שלנו, יגדל הלחץ. דבר זה הוכח. אנו חוששים שהתקציב לא יספיק לכל הזקנים. (ר. צמחי: לא קבלנו את התקנון שהובטח לנו בשעתו). אני מתפלא על כך. אם כן, אתם תקבלו אותו בהקדם.

ביחס לזקנים בני קהילת חימן רצוני לומר, כי ישנם ארגונים שונים, כמו: ארגון עולי מערב אירופה וכו', אשר מטפלים באנשיהם. לארגון כזה יש בחי זקנים והם מטפלים בהם. לעת עתה, הקרן לא טיפלה אלא אך ורק באלה שהועברו ע"י לשכות הסעד.

בקשר לבית ליד רצוני לומר, כי נכון הוא שמקום זה הוא שקע של מקרים סוציאליים. בחרנו מקומות טיפוסיים, כמו: בית-שמש בירושלים, את בית-ליד ועוד. אולם, באה הסוכנות וטענה כי היא מחטלת את בית-ליד. ועוד היא טענה, כי מקום זה עלול להיות גורם מתריע ומעכב. לא נכנענו לסוכנות בענין זה. לא תמיד נעניי הגורמים

כשהסוכנות מכריזה על חיטול מקום, אנחנו לא עושים ולא כלום במקום זה. (פ. זוארץ: אמרת: לא נכנענו.) אמרתי הסכמנו אבל לא נכנענו. הסוכנות הסבירה לנו את הבעיה, ולכן השארנו לעצמנו זכות לבוא ולומר: אעפ"י כך, אנחנו מתנגדים. (פ. זוארץ: אני מבקש שחברר את העניין הזה.

פרופ' קליין: (גב' קוזלובסקי מתרגמת דבריו מאנגלית לעברית):

פרופ' קליין רוצה להשיב על השאלות שהוצגו בפניו לפני שבוע. הוא רשם את רוב השאלות ומקווה מאד שהוא ידע את את שמות חברי הוועדה שהציגו את שאלותיהם.

חברת הכנסת צברי שאלה: האם העובדים הסוציאליים יהיו מסוגלים להשתלט על העלאת התמיכות, וכך אם יוכלו לבצע את העבודה הנחוצה על מנת לקבוע את המיכסות? (ב) האם הלשכות יודעות מה עומד לרשותן, ואם לא - מי אשם בזה: משרד הסעד או גורמים אחרים? (ג) האם פרופ' קליין מצא בארץ מדיניות סוציאלית?

לשאלה הראשונה משיב פרופ' קליין, כי הוא אינו יודע וגם אינו מוכן להתחייב שהעובדים הסוציאליים יעשו את העבודה כראוי, אבל עובדה היא שגם כיום העובדים אינם מבצעים עבודה לראוי משום שהם נמצאים בסכסוך תקציבי; חוסר תקציב גורם לכל מיני התמרדויות של הפונים. פרופ' קליין סבור שהעובדים הסוציאליים יכולים לעבוד הרבה יותר טוב ובצורה הרבה יותר יעילה באם ניתנים להם הכלים. חלק מהם עובד מצויין. הנה, לפני שבוע ימים, פגשנו בעובדת אחת אשר זכרה את כל 300 המקרים בהם היא מטפלת. היא ידעה בפרוטרוט מה נעשה בטיפולה.

העובדים מחלבטים קשות בתחום התקציב הצר. אם העובד מוצא שיש צורך להוציא יותר כסף, הוא אינו יכול לעשות זאת. העבודה היתה מתנהלת כהלכה אם התקציב לא היה חנוק כל כך.

יש צורך בעובדים נוספים; קיים מחסור בעובדים. יש כאלה שבורחים מעבודה זו משום שהיא קשה. עובדות סוציאליות אינן חוזרות לעבודה, ועל ידי כך אנו מאבדים עובדות טובות. הן אינן חוזרות משום שהן מתאכזבות מעבודתן; משום שהן אינן יודעות מה עומד לרשותן וכו'.

פרופ' קליין שואל לעומת זה: בחוקף תפקידו הוא עומד להציע הצעות בקשר לאדמיניסטרציה הכללית של משרד הסעד. הוא רוצה להביא הצעות אלה לוועדה ולשוחח עליהן, וזה עלול להבהיר היכן נמצא הפער התקציבי.

משרד הסעד ביקש לצרף שלושה מומחים נוספים מטעם האו"ם; שלושתם אושרו כבר, ואחד מהם יובא על השבוע התקציב לשנת 1958, ושני הנותרים - מתקציב 1959. אחד מבין השלושה, הנו מומחה לסטטיסטיקה. עד כמה שנראה לפרופ' קליין, אחד הליקויים היום הוא בשטח הסטטיסטיקה, ואין זאת אומרת שגם משרדים אחרים לקויים בכך. בכל המקרים, האינפורמציה איננה מדוייקת, מגיעה באיחור ואין להסתמך עליה.

בבעיית השיקום עסקו אנשים אחרים. היה כאן פרופ' סיימי. הוא ביקר בארץ בשנת 1953. הוא מומחה אנגלי במדיניות הסוציאלית. הוא מצא שאין לנו מדיניות סוציאלית כללית. הצעתו הדחופה ביותר היתה, שהמדינה תקבע לה מדיניות סוציאלית, בהקדם האפשרי. עד כמה שידוע לפרופ' קליין, הדבר לא נעשה, ואין לנו עד כה מדיניות סוציאלית. הוא אינו שוכח שמדינת ישראל היא מדינה צעירה מאד, והיא איננה יכולה להידמוח לאנגליה אשר החחילת המדיניות סוציאלית לפני מאות בשנים. אולם, אנו היינו יכולים לקדם את השאלה הזו. הנה, לדוגמה: במשרד הסעד נראה

שהמדיניות שלהם לגבי ילדים מכוונת תמיד לגבי ילדים המסודרים במוסדות, וכך מטשטשת הגישה כלפי ילדים הנמצאים בתוך המשפחות. הוא הדין לגבי התמיכות הניתנות לזקנים. פרופ' קליין חולק על גישה כזו. הבעיה הסוציאלית צריכה להקיף את כל הבעיות. הוא חוזר ואומר שזו דחיה ושגיאה חמורה מאד לנקוט בגישה כזו כפי שנוקט משרד הסעד. אין זו שאלה תקציבית, אלא שאלה כללית.

חבר הכנסת כץ שאל בקשר למיכסות. פרופ' קליין אינו יכול להשיב על השאלה הזו. בקשר לשאלתו על ייצוב היחסים בין לשכות הסעד והלשכות הסוציאליות של הרשויות המקומיות - ברור שצריך לברר בעיה זו. אחת ההצעות שפרופ' קליין מקווה שתבוצע, והיא - ריאור גניזתיה כללית ועיבוד התקציב מחדש.

חברת הכנסת נצר שאלה, אם לקחנו בחשבון את כל התמיכות הניתנות והנכללות בתוך התקציב של משפחה. תשובת פרופ' קליין היא: כן. אולם, בכל זאת עמדנו על העיקר שמזון זה הדבר החשוב ביותר. אם אדם צריך לחיות, לעבוד ולהיות יעיל, הוא צריך לאכול. פרופ' קליין הזכיר קודם לכן, כי המינימום שזקוק האדם למחייתו הוא 75 ל"י לחודש, והמכסימום - 100 ל"י לחודש. התמיכות שניתנות היום הן 8 ל"י במוצע לחודש לנפש.

בשיחת שניהל פרופ' קליין עם באי-כוח האוצר, הצביע פרופ' קליין על סחברים שנעשו בחו"ל סביב הבעיה הסוציאלית. הם מצביעים על הקשר בין מחלות ומוות עקב המחסור במזון. העדות המדעית היא כה חזקה שאין להתעלם ממנה.

פרופ' קליין חוזר ומדגיש עוד יותר את בעיית המזון וסיפוק הצרכים שיש לתת לנצרכים.

ביחס לארגונים האחרים העוזרים בטיפול במשפחה: לקחנו בחשבון את הדבר הזה, וידענו כי ישנם ארגונים כאלה. גם ההסתדרות עוזרת במתן הלוואות וכו', אולם אין זה מביא כרגע תועלת לחשוב על הארגונים הציבוריים משום שהעבודה העקרית נעשית ע"י משרד הסעד.

בקשר לשאלתו של חבר הכנסת ארדיטי, פרופ' קליין רוצה להשיב כי הוא קרא בעיון רב כפי שפורסמו ב"דברי הכנסת". הוא שם לב שחבר הכנסת ארדיטי הביא את השאלה בפני הכנסת והציג גם מספרים סטטיסטיים; המספרים אותם הציג חבר הכנסת ארדיטי הם נכונים יותר מהמספרים אותם הציג שר הסעד. בעיה זו הועברה לוועדת השירותים, ופרופ' קליין שואל: מה נעשה עד כה על מנת לקדם את הצעתו זו של חבר הכנסת ארדיטי?

לשמדברים על שיקום, פרופ' קליין רואה את המלה שיקום כסיסמה. מלה זו דומה למלה ילדים שמושכת לבבות. יש דרכי שיקום שונים, לעומת זאת, לזקנים אין חכמה של שיקום. אם הוא יסיים את חייו, הרי הוא משוקם. ועוד דוגמה: אדם חולה אינו יכול לדאוג למשפחתו, ואז שיקומו אין זה הבראתו בלבד. ועוד: אנשים העולים ארצה, שיקומם הוא לימוד מקצוע, מתן עבודה וכו'. אם אין לנו עבודות, מה השיקום שאנו יכולים לתת במקרה זה? הרי קיים נוהג בלשכות העבודה, לא לספק עבודות לאנשים שהם מעל לגיל 50 שנה. יש גם לשכות שאינן רושמות אנשים כאלה בכלל. אם כן, מה היינו מציעים כדרכי שיקום לאדם כזה?

זאת ועוד: חולה נפש, שיקומו הוא לאשפזו בבית-חולים, לדאוג לאשתו ולילדיו.

פרופ" קליין לא חשב שהוא יאריך כל כך בהטבריו, ואכן הוא מבקש את סליחת חברי הוועדה אם הוא האריך כל כך, כמו בן הוא מבקש סליחה אם הטון בו השתמש היה חזק למדי. הוא מבקש לא להשתמש במלה שיקום כסיסמה, כי בשטח זה יש להסביר רבות.

פרופ" קליין פגש בעבודתו בשדה, עובדים סוציאליים שזו מאז גאונים, אולם, לנו אין מספיק גאונים כאלה. איננו יכולים לפלוט השיטה שלנו את הרעיון שהעובד הסוציאלי יכול ליצור עתה, בזמן שכל מוסד אחר אינו מצליח לעשות זאת.

חבר הכנסת ארדיטי שאל: האם לדעת פרופ" קליין צריך לבצע מדיניות סעד במשטר קפיטליסטי. הפרופסור משיב, כי הוא חושב ש-50 שנים בארץ אשר משטרה הוא קפיטליסטי, ובכל זאת עשו רבות בארץ זו בשטח המדיניות הסוציאלית. דבר אחד מוכרחים להודות, שהם הצליחו בסיוע המדיניות הסוציאלית, ואכן היא מתקדמת מאד. בישראל, סבור פרופ" קליין, יכולים לבצע עבודה סוציאלית באופן טוב ביותר, אולם שכחנו דבר אחד, וזה שאם למשפחה ולפיתוחה בחוץ מסגרת החברה. בארצות-הברית יש גמיון רב יותר, ומצאו כי כל המחלות שמתגלות באדם הן תוצאה מחוסר תזונה. ישנו מחקר רבים בשטח זה, ואין להתעלם מעובדה זו. היכן שקיים עובד יתחנך טוב ביותר הוא - אספקת מזון במידה הדרושה.

חברת הכנסת נצר שאלה: כיצד הייתם בכל זאת מאמינים? ב"הדסה" ערכו מחקר בין 2500 נשים יולדות, וכך בזמן הריוןן. ב"הדסה" לא הייתה לצורך מיוחד, אלא עשתה זאת באופן שיגרתי בלבד. המחקר שעברו את הבדיקה הזו נמצאו שרוב רובן סובלות מחוסר דם ומצב גנטי. אלה היו הנשים מהמעברות. "הדסה" מצאה כי הן התקיימו על תזונה מאלף קלוריות ליום, בו בזמן שהמוצע הוא 2000-3000 קלוריות ליום. כך המוות בא לאט לאט. פרופ" קליין מביא לדוגמה את המחקרים שנעשו אחרי המשבר הכלכלי שנקד את ארצות הברית סביב הבעיה הסוציאלית, שבה ירדה הקהל נטתה לכיוון זה. הם מצאו שזה לגמרי לא נכון שאם נרצע את המדינה עזרה לנצרך, הוא מפסיק לעבוד. ישנם חולי נפש אשר הם אינם מסוגלים להפוס את העקרון של העבודה. הם אינם הכלל ואסור לנו להעניש אנשים אחרים עקב העובדה שנמצאים אנשים שמנצלים זאת. בארץ, המספר היחסי של האנשים שאולי ינצלו את קבלת העזרה ולא לעבוד, עלול להיות גבוה משום שקלטנו אנשים שבו מארצות המערב.

יש לנו 400 תיקים, ובין אלה מצאנו כמה אנשים אשר לדעת העובד, ולדעתנו, לא היה צורך להושיט להם עזרה. מכל מקום, כל סיבה שלא לעזור למשפחה נזקקת בגלל זה שישנם אנשים שמנצלים זאת, לא הצדיק את הדבר.

התעוררה כאן השאלה של ריאורגניזציה של משרד הסעד. פרופ" קליין רואה שאלה זו כעיקרית מיום בואו ארצה. משום כך הוא ביקש את עזרת שלושת המומחים.

בשיחותיו עם אנשי האוצר, התעוררה השאלה של גובה כספים מתוך התקציבים. פרופ" קליין שאל, אם הפקידים שמחמנים בעבודה, מהמנים מטעמים פוליטיים או מטעמי יעילות; האם יש משרד ממשלתי בארץ שאין שם, במידה מסויימת, פקידים שמונו לתפקידהם מטעמים פוליטיים?

נשאלה השאלה: כיצד לבנות את המסגרת של העבודות? ומי מבצע את העבודות? את השאלה הראשונה מקווה פרופ" קליין להביא בהנחת בצורה הצעות מעשיות. למרות שפרופ" קליין משוכנע למדי מהצעותיו, אך הוא אינו מתאר לעצמו שהן תתקבלנה ללא הסתייגות. מכל מקום, משוכנע פרופ" קליין שבמשרד הסעד דרושה ריאורגניזציה כללית: דרוש מיבנה אדמיניסטרטיבי; מנגנון ופילוסופיה סוציאלית.

פרופ' קליין רואה את הדברים האמורים לעיל כמעורבים, ויש לסדר זאת. ריאורגניזציה, כמובן, דורשת זמן, אבל מה שקודם לכל עד קבלת ההחלטה, יש לעשות בהקדם. ההחלטה תתקבל במשרד הסעד בזמן הקרוב ביותר, והייתי רוצה שוועדת השירותים תחזק את הנהלת המשרד בקשר לקבלת ההחלטה.

הוא לוקה בחשבון את הקושי בו ייחלל משרד הסעד בפיטורי האנשים בגלל הוותק של אנשי משרדי הממשלה. פרופ' קליין מביא שוב את הדוגמה של ארצות הברית שיש לה היסטוריה ארוכה מאד בהעברת אנשים מהתחום הפוליטי לתחום "סיביל סרביס". בכל מדינה דימוקרטית עלולות להיות מהפכות פוליטיות. דבר זה בונה במשך הזמן רשת הגנה של שירותי העבודה של המדינה. אולם, דבר זה לא צריך לעמוד למכשול בריאורגניזציה של המשרד. אחרי הכל, כמה זמן נוכל לעמוד כך בגלל תפיסת עמדות מפתח במשרדים? מה אחם מתכוננים לעשות אם בעיה זו תתעורר?

אולם, בראש וראשונה, עלינו לא לשכוח את האיש הנצרך אשר עבולו אנו מקימים שירות ולא האדם שעומד בראש העבודה.

מר ברסלע: רצוני להעיר הערה אחת: פרופ' קליין אמר בוודאון שהמספרים אותם נקב השד אשפירא הנם פחות נכונים מהמספרים שחבר הכנסת ארדיטי נקב. רצוני לציין כי האחריות למסירת המספרים היא על משרד הסעד. אני מרשה לעצמי לבדוק זאת.

הי"ר מ. ארם: אני מניח שאני בשם כל חברי הוועדה יכול להודות לפרופ' קליין את ההרצאה שהוא מסר לנו כאן. דבריו היו בהירים וברורים, כנים וגלויים, יחד עם זאת, איננו חייבים לקבל את דבריו כחורת משה מסיני.

אנחנו מודים לך, פרופ' קליין; נחת לנו חומר רב על אחת הבעיות היסודיות במדינת ישראל.

ש. כפרי: פרופ' קליין הציע למסור לנו את הצעותיו בכתב השטחים. אני אומרת כי אין זה מספיק לקבל את הצעותיו אלה בכתב, לדעתי, יש צורך לקיים פגישה נוספת עם פרופ' קליין. את הפגישה אפשר לקיים בזמן הפגרא.

הי"ר מ. ארם: על כך אינני יכול להתחייב. אנו נקבל את החומר בכתב באמצעות משרד הסעד.

רצוני להודות גם לגב' קוזלובסקי, אשר תרגמה דבריו של פרופ' קליין, ובאמת עשתה עבודה נאה למדי. תודה רבה.

הישיבה נעולה.